

Rakasta Herraa, Jumalaasi

”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi, koko sielustasi ja koko voimastasi.” (5. Moos. 6:5.)

Avaintekstit:

5. Moos. 6:4, 5;
5. Moos. 10:12;
Ef. 2:1-10;
Ilm. 14:6, 7;
5. Moos. 4:37;
5. Moos. 11:1;
Mark. 12:28-30, RK 2012.

Juutalaisen uskonnon yksi kaikkein tärkeimmistä rukouksista on otettu Viiden Mooseksen kirjan 6. luvusta. Se tunnetaan nimellä *šema*, joka on tuon rukouksen ensimmäinen hepreankielinen sana, jonka juuri on *šama*, joka tarkoittaa ’kuunnella’ ja jopa ’totella’ - sana, joka toistuu kerta toisensa jälkeen paitsi Viidennessä Mooseksen kirjassa myös läpi koko Vanhan testamentin.

Šema-rukouksen ensimmäinen lause kuuluu näin:

šema jisrā’el ’adonai ’elōheinū ’adonai ’eḩād.

Se tarkoittaa: ”Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi.” (5. Moos. 6:4, RK 2012/VKR.) Monesti kun juutalaiset rukoilevat tätä rukousta, he peittävät silmänsä siinä tarkoituksessa, ettei mikään kääntäisi heidän huomiotaan pois Jumalasta. Tätä ensimmäistä *šema*-lausetta pidetään vahvistuksena *’adonai ’elōheinūn* yksijumalaisesta luonteesta ja siitä, että hän, ”Herra, meidän Jumalamme”, on ainoa Jumala, ja Israel on uskollinen yksin hänelle. *’Adonai ’elōheinū* voitaisiin lukea myös ’Herra on meidän Jumalamme’.

Tämä lause on osa ensimmäistä puhetta, jonka Mooses piti Israelin kansalle heidän ollessaan astumaisillaan luvattuun maahan. Tämän avauslauseen jälkeen tulee lisää voimallista totuutta, joka on aivan yhtä ajankohtaista tänään kuin se oli silloin.

23.10. Kansainvälinen luomakunnan päivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 23.10.2021

JUMALAN RAKASTA- MINEN

Kerrattuaan Israelin kansalle heidän historiansa Mooses alkoi antaa heille ohjeita siitä, mitä heidän tulisi tehdä valloittaakseen maan ja menestyäkseen siellä. Voitaisiin jopa väittää, että suurin osa Viidettä Mooseksen kirjaa on yksinkertaisesti sitä, että Herra kertoo kansalleen, mitä heidän pitäisi tehdä pitääkseen oman osuutensa liittosopimuksesta, jonka Jumala armossaan solmi heidän kanssaan täyttääkseen heidän esi-isilleen antamansa lupauksen.

Viidennen Mooseksen kirjan 6. luku alkaa näin: "Nämä ovat ne lait, käskyt ja säädökset, jotka Herra, teidän Jumalanne, on käskenyt opettaa teille. Eläkää niiden mukaan siinä maassa, jonka nyt menette ottamaan haltuunne. Teidän, teidän lastenne ja teidän lastenne lasten tulee pelätä Herraa, Jumalanne, ja noudattaa koko elämänsä ajan hänen lakejaan ja käskyjään, jotka minä annan teille." (5. Moos. 6:1, 2.)

Lue 5. Moos. 6:4, 5. Minkä käskyn Herra Jumala antaa Israelin kansalle jakeessa 5? Mitä sillä tarkoitetaan?

Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi – –? Miten mielenkiintoista, että tässä – kaikkien lakien, varoitusten, sääntöjen ja ehtojen keskellä – kansaa kutsutaan rakastamaan Jumalaa. Eikä vain rakastamaan, vaan tekemään sen vielä koko sydäimestään, koko sielustaan ja koko voimastaan. Tuon mukaan rakkaus on luonteeltaan ehdoton.

Jumalan rakastaminen koko sydäimestä, sielusta ja voimasta tarkoittaa, että rakkautemme häntä kohtaan tulisi olla vahvempaa kuin rakkautemme mitään tai ketään muuta kohtaan, koska hän on perusta ja pohja koko meidän olemassaolollemme ja myös kaikelle muulle. Häntä kohtaan tuntemamme rakkauden tulisi laittaa rakkautemme kaikkea muuta kohtaan oikeaan perspektiiviin.

Heprean kielessä sana "sinun" kohdissa "[sinun] Jumalaasi", "[sinun] sydäimestäsi", "[sinun] voimastasi" on yksikössä. Jumala puhuu kyllä koko kansalle, mutta kokonaisuus ei voi olla vahvempi kuin sen yksittäiset osat. Herra haluaa, että jokainen meistä, vaikka kuulummekin suurempaan kokonaisuuteen, olisi uskollinen hänelle yksilönä. Tämän uskollisuuden perustana tulisi olla rakkautemme häntä kohtaan sen perusteella, kuka hän on ja mitä hän on tehnyt meidän hyväksemme.

JUMALAN PELKÄÄMI- NEN

Mooses kehotti Israelia rakastamaan Jumalaa koko olemuksensa voimalla. Se oli käsky. Kuitenkin muutama jae aiemmin Mooses antoi heille toisen käskyn: ”Teidän – – tulee pelätä Herraa – –.” (2. Moos. 6:2.)

Lue 5. Moos. 10:12. Mitä jakeessa sanotaan rakkaudesta ja pelosta? Miten ymmärrät jakeen?

Yhdessä jakeessa käsketään pelkäämään Jumalaa, toisessa rakastamaan häntä. Tässä kansaa käsketään sekä pelkäämään että rakastamaan häntä yhtä aikaa. Jos ajatellaan sanaa ”pelätä” sen tavanomaisessa merkityksessä, tämä voi vaikuttaa ristiriitaiselta, mutta sitä se ei ole. Jumalan pelon tulisi olla luonnollinen reaktio, kun sillä tarkoitetaan kunnioitusta häntä ja hänen auktoriteettiaan, voimaansa, oikeudenmukaisuuttaan ja vanhurskauttaan kohtaan. Olemme langenneita ja hänen lakinsa rikkoneita olentoja. Ilman hänen armoaan ansaitsisimme kadotuksen ja ikuisen kuoleman.

Lue Ef. 2:1-10. Miten jakeet auttavat ymmärtämään, miten voimme sekä pelätä että rakastaa Jumalaa yhtä aikaa?

Siitä huolimatta, että olimme ”vihan alaisia” (mikä antaa meille syyn pelätä häntä), Kristus kuoli puolestamme ja siten antoi meille uuden elämän, jossa olemme vapaita synnistä ja sen tuomiosta (mikä antaa meille syyn rakastaa häntä).

Ja kuten tämä on totta meidän kohdallamme tänä päivänä, sama periaate soveltui muinaiseen Israeliin: he olivat vankeina Egyptissä, tuomittuina orjuuteen ja sortoon, ja vain Jumalan rakkaus ja armeliaisuus johti heidän mahtavaan vapautukseensa. ”Muista, että olit itse orjana Egyptin maassa ja että Herra, sinun Jumalasi, vei sinut sieltä pois – –.” (5. Moos. 5:15, RK 2012.) Ei ihme, että he yhtä aikaa sekä rakastavat että pelkäävät Jumalaa. Kuinka paljon enemmän meidän tulisi tehdä näin – meidän, jotka tunnemme suuren totuuden Jeesuksen uhrikuolemasta?

Lue Ilm. 14:6, 7. Miksi ”Pelätkää Jumalaa” on ensimmäinen käsky Herran lopun ajan sanomassa maailmalle? Kun tiedämme, mikä tätä maailmaa odottaa, miksi käsky tuntuu järkevältä?

HÄN RAKASTI MEITÄ ENSIN

Jopa Viidennen Mooseksen kirjan sääntöjen ja määräysten keskellä sekä kaikkien niiden varoitusten keskellä, joissa muistutettiin juutalaista kansaa siitä, että heidän tuli totella hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, heidän ensimmäinen ja tärkein tehtävänsä oli kuitenkin rakastaa Jumalaa koko sydämeästään, sielustaan ja voimastaan. Heillä oli myös hyvä syy siihen.

Lue 5. Moos. 4:37; 5. Moos. 7:7, 8, 13; 5. Moos. 10:15; 5. Moos. 23:6; 5. Moos. 33:3. Mitä jakeet opettavat Jumalan rakkaudesta kansaansa kohtaan?

Kerta toisensa jälkeen Mooses kertoi kansalle Jumalan rakkaudesta heidän esi-isiään ja heitä itseään kohtaan. Sanojen lisäksi Herra ilmaisi rakkautensa tekojen kautta. Heidän puutteistaan, epäonnistumisistaan ja synneistään huolimatta Jumalan rakkaus heitä kohtaan pysyi järkkymättömänä, ja se näkyi siinä, miten Jumala kohteli heitä.

”Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä.” (1. Joh. 4:19.) Miten jae auttaa meitä ymmärtämään, miksi meidän tulisi rakastaa Jumalaa?

Jumala rakasti meitä jo ennen kuin olimme olemassa, sillä pelastussuunnitelma oli laadittu jo kauan ”ennen maailman luomista” (Ef. 1:4).

Kuten Ellen G. White asian ilmaisee: ”Lunastussuunnitelma ei ollut mikään perästäpäin tullut ajatus, Aadamin lankeamisen jälkeen laadittu suunnitelma. Se oli sen salaisuuden ilmaisu, ’joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta’ (Room. 16:25). Se oli niiden periaatteiden paljastamista, jotka ikuisista ajoista ovat olleet Jumalan valtaistuimen perustus.” (4AO 13.)

Miten onnekkaita olemme, että Jumala todellakin on rakkauden Jumala – rakkauden, joka on niin suurta, että hän meni ristille puolestamme. Hänen rakkautensa on itsensä uhraavaa rakkautta, jossa ”hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti” (Fil. 2:8). Meillä on tänä päivänä sellainen ilmoitus Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan, jollaista israelilaiset tuskin olisivat osanneet edes kuvitella.

**JOS
RAKASTATTE
MINUA,
NOUDAT-
TAKAA
KÄSKYJÄNI**

Israel oli kansana kutsuttu rakastamaan Jumalaa. Yksilöinä ihmisille oli annettu vapaa tahto, ja jokaisen israelilaisen erikseen oli tehtävä valintansa rakastaa Jumalaa. Rakkaus tuli osoittaa kuuliaisuutena.

Mitä yhteistä seuraavilla jakeilla on? Mikä teema niistä kaikista löytyy?

5. Moos. 5:10 _____

5. Moos. 7:9 _____

5. Moos. 10:12, 13 _____

5. Moos. 11:1 _____

5. Moos. 19:9 _____

Voisiko Jumalan sana enää olla selvempi? Jumalakaan ei pelkästään sano, että hän rakastaa meitä. Hän on myös osoittanut rakkautensa siinä, mitä hän on tehnyt ja yhä tekee hyväksemme. Samoin Jumalan kansan tulisi osoittaa rakkautensa häntä kohtaan teoissaan. Näemme jakeista, että rakkauteen Jumalaa kohtaan kuuluu erottamattomasti myös kuuliaisuus häntä kohtaan.

Johannekselta löytyy lausuntoja, kuten "Sitähän Jumalan rakastaminen on, että pidämme hänen käskynsä" (1. Joh. 5:3), ja Jeesuskin sanoo "Jos te rakastatte minua, te noudattatte minun käskyjäni" (Joh. 14:15). Näissä jakeissa tuodaan esiin perusopetusta. Rakkaus Jumalaa kohtaan tulee aina ilmaista kuuliaisuutena hänelle. Näin on aina ollut ja näin tulee aina olemaan. Kuuliaisuus Jumalaa kohtaan tarkoittaa kuuliaisuutta kymmenelle käskylle, joihin kuuluu myös neljäs käsky, joka koskee sapattia. Sen pitäminen ei ole sen lakihenkisempää kuin yhdeksän muunkaan käskyn pitäminen.

Toki jokaisen käskyn pitäminen voi olla lakihenkistä, jos niitä ei pidetä rakkaudesta Jumalaa kohtaan. Kun todella rakastamme Jumalaa siksi, mitä Jeesus on tehnyt, haluamme totella Jumalaa, koska hän pyytää meitä tekemään niin.

Mooses pyysi yhä uudestaan Israelia rakastamaan ja tottelemaan Jumalaa, mutta hän teki sen vasta sen *jälkeen*, kun heidät oli vapautettu Egyptistä. Heidän rakkautensa ja kuuliaisuutensa oli vastaus siihen pelastukseen, jonka Jumala oli antanut heille. Herra oli lunastanut heidät. Nyt he vastaisivat siihen noudattamalla uskollisesti hänen käskyjään. Eroako tämä tästä päivästä millään tavalla?

TÄRKEIN KÄSKY

Vaikka jotkut kristityt yrittävät kuinka erottaa Vanhaa testamenttia Uudesta, sitä ei voi tehdä, ei ainakaan ilman, että riisuu Uudesta testamentista sen todellisen merkityssisällön. Uuden testamentin ilmoitus Jeesuksesta ja sen teologiset selitykset hänen elämästään, kuolemastaan, ylösnousemuksesta ja ylipapillisesta tehtävästään osoittavat, miten ne ovat täyttymystä moniin Vanhan testamentin profetioihin ja esikuviiin. Vanha testamentti muodostaa Uuden testamentin viitekehyksen. Molemmat testamentit paljastavat Jumalan hyvyyden ja rakkauden.

Tästä syystä Uusi testamentti (ja Jeesus yhtenä sen äänistä) lainaa Vanhaa testamenttia kerta toisensa jälkeen.

Lue Mark. 12:28-30, RK 2012. Millainen kysymys esitettiin kaikkein tärkeimmästä käskystä? Mitä Jeesus vastaa ja mistä hän ammentaa vastauksensa?

On kiintoisaa, että lainoppinut, joka on omistanut koko elämänsä ymmärtääkseen lakia ja sen soveltamista, esittää tällaisen kysymyksen. Lainoppineet uskoivat noudatettavia lakeja olevan paljon (myöhemmän juutalaisen perinteen mukaan 613). Siksi he halusivat tiivistää kaiken yhteen kysymykseen.

Ja mitä Jeesus tekee?

Jeesus antaa vastauksen Viidennen Mooseksen kirjan 6. luvusta, kohdasta, joka alkaa: "Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi." (5. Moos. 6:4, RK 2012/VKR.) Hän lainaa vielä seuraavaakin jaetta, jossa kehoitetaan rakastamaan Jumalaa koko sydäimestä, sielusta ja kaikella voimalla. Herra on Jeesuksenkin mukaan heidän Jumalansa, heidän ainoa Jumalansa, ja tähän suureen totuuteen perustuen heidät on kutsuttu rakastamaan häntä yli kaiken.

Mikä voisi olla enemmän "nykyistä totuutta" kuin tämä käsky? Kun viimeisten päivien tapahtumissa kaikkia kutsutaan valitsemaan jompikumpi puoli, Jumalan käskyillä (Ilm. 14:12) tulee olemaan keskeinen rooli.

Vainojenkin edessä valitsemme puolemme viime kädessä sen mukaan, rakastammeko todella Jumalaa vai emme. Voimme rakastaa Jumalaa koko sydämeistämme, sielustamme ja kaikella voimallamme vain, jos opimme tuntemaan hänet henkilökohtaisesti ja saamme henkilökohtaisesti kokea hänen hyvyytensä, rakkautensa ja armonsa. Jos tarve vaatisi, sen puolesta voisi kuolla.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Kristuksen risti on oleva pelastettujen tutkimuksen ja laulun aiheena halki iäisyyden. Kirkastetussa Kristuksessa he näkevät ristiinnaulitun Kristuksen. He eivät koskaan unohda, että hän, joka voimallaan loi ja ylläpiti luke-mattomat maailmat äärettömässä avaruudessa, hän, Jumalan ainokainen Poika, taivaan Majesteetti, jota kerubit ja loistavat serafit kunnioittaen ja ihaillen palvoivat, alensi itsensä nostaakseen langenneen ihmisen. He eivät unohda, että hän kantoi synnin syyllisyyden ja häpeän sekä Isänsä kasvojen kätkeytymisen, kunnes kadotetun maailman kärsimykset mursivat hänen sydämensä ja sammuttivat hänen elämänsä Golgatan ristillä. Se, että maailmojen Luojan ja kaikkien olentojen tuomarin piti panna syrjään kirkkautensa ja alentaa itsensä rakkaudesta ihmiseen, tulee aina herättämään ihmettelyä ja syvää kunnioitusta yli koko maailmankaikkeuden. Kun pelastetut katselevat Lunastajaansa ja näkevät Isän iankaikkisen kirkkauden loistavan hänen kasvoistaan; kun he näkevät hänen aina ja iankaikkisesti pysyvän valtaistuimensa ja tietävät, ettei hänen valtakunnallaan ole oleva loppua, he puhkeavat ihastuttavaan lauluun: 'Arvollinen, arvollinen on Karitsa, joka oli teurastettu ja on lunastanut meidät Jumalalle omalla kalliilla verellään.'” (8AO 153, 154.)

Keskustelunaiheita:

1. Lue yllä oleva lainaus Ellen G. Whitelta. Mikä tekstissä auttaa meitä ymmärtämään, miksi rakkautemme Jumalaa kohtaan tulisi olla suurempaa kuin rakkautemme mitään muuta kohtaan?
2. Pohtikaa vielä ajatusta Jumalan samanaikaisesta rakastamisesta ja pelkäämisestä. Miten pystymme molempiin, ja miksi meidän tulisi pyrkiä tekemään molempia?
3. On helppo rakastaa Jumalaa silloin, kun asiat menevät elämässämme hyvin. Entäpä silloin, kun asiat eivät suju tai kun onnettomuus iskee? Miksi sellaisina aikoina Jumalan rakastaminen on jopa tärkeämpää kuin silloin, kun asiat menevät hyvin?
4. Millaisia lähestymistapoja voisit käyttää yrittäessäsi selittää jollekin ei-uskovalle, mitä Jumalan rakastaminen tarkoittaa? Miten me ihmiset voimme rakastaa jotakuta, jota emme ole koskaan fyysisesti nähneet? Miksei sillä ole väliä, ettemme ole koskaan nähneet Jumalaa, ainakaan henkilöinä?